

законитѣ на богатството; ако си лошъ, ще учишъ законитѣ на доброто. Ще кажете, че то-ва сѫ противоречия. Обаче, ученикътъ се учи и отъ противоречията, и отъ погрѣшкитѣ си.

На какво се дължатъ погрѣшкитѣ на човѣка? — На неразбиране на нѣщата, на него-витѣ криви мисли. Запримѣръ, като изучава математика, ученикътъ знае, какво означава пропорцията $A:B = C:D$. Обаче, дойде ли до живота, той не може да приложи пропорцията на място. Това незнание и неразбиране на нѣщата води къмъ погрѣшки. Ако въ пропор-цията замѣстите буквитѣ съ числа, вие ги раз-глеждате като количествени величини и казва-те $10:5 = 20:10$. Отъ количествена гледна точка, 10 е по-голѣмо отъ 5, но по енергии числото петъ крие въ себе си по-голѣма дина-мическа сила отъ десеттѣ. Петтѣ разширява човѣка, а десеттѣ го свива. Значи, човѣкъ трѣбва да знае, освенъ количеството енергии, които величинитѣ съдѣржатъ въ себе си, още и тѣх-нитѣ качества. Запримѣръ, не е все едно да имате единъ арабски конь и единъ конь отъ английска порода. Ако е за надбѣгване, араб-скиятъ конь е за предпочитане. Ако е за впрѣ-гане, английскиятъ конь е за предпочитане.

Сѫщиятъ законъ се отнася и до мислите, и чувствата. За да бѫдатъ разбрани и правил-но приложени, тѣ трѣбва първо да се превър-натъ въ математически величини, после — въ геометрически формули и фигури и най-после въ действия. Можете ли да постигнете това,